

Find et barn og begynd at læse

MED GODE HISTORIER FOR BØRN KAN VI GENEROBRE VORES EGEN FORTRÆNGTE BARNDOM,
SIGER VIGGA BRO

REJSER TIL MIN EGEN BARNDOM

Når man får et barn, vil man så gerne lege „god fe” og skænke barnet noget godt man har eller kan. Nogen kan lære ungen at spille fodbold, andre at spille violin, atter andre kan lære barnet at blive den perfekte sejler. Jeg er bedst til det med bøger, derfor gjorde jeg min satsning dér.

Jeg gik til det med meto- diskhed og sammenbidte tænder og fik helt generøst – ved tilfældigheder, sidespring og pludselige indskydelser – oplevelser og glæder og rejser ind til min egen barndom.

DEJLIGE ORD AT TAGE I MUNDEN

Lad mig starte med Halfdan Rasmussens *ABC*. Gave til treårs fødselsdagen – for tidligt at lære stavning efter, men versene: Vaskebjørnens børnebørn har plads som vaskebjørnebørn i vaskeriet „Vaskebjørn” ... dejlige ord at tage i munden. Freddy Fræk fra Fakse fangede i fælder ... fine rytmer at gå hjem fra børnehaven på. Ib Spang Olsens gode billeder, med mange skægge detaljer at fordybe sig i, når der var oplæsning i sofaen. Og lige pludselig vidste hun, at et F

så sådan ud og på en anden måde, når det var lille. Og F og F og F og Freddy Fræk fra Fakse ...

MOMO – EN VIDUNDERLIG BOG

Momo af Michael Ende. Gave til femårs fødselsdagen. Alt for tidligt at læse op af. „Gør det alligevel, mor”. Den bog blev vi begge så glade for, at vi var nødt til at stå op en halv time før om morgenen, så vi kunne få to oplæsninger om dagen.

Momo handler om pigen, der kommer „ingen ved hvorfra”. Alt blomstrer omkring hende, fordi hun har sans for de ting, der gør livet værd at leve, men som dog ikke rigtig agtes i denne verden. Hun er barnet med det klare, kloge, kærlige men afslørende blik. Hendes fjender er tidstvene, der får folk til at spare tid – til at skære alt overflødig væk: fornøjelser, uproduktiv menneskelighed, eftertanke, samtale uden bestemt formål, fantasen osv. Tidstvene, der får os til at spare så meget tid, så vi til sidst aldrig har nogen.

Momo vinder over tidstvene, for det skal man i en rigtig historie. *Momo* er en vidunderlig bog med et svært

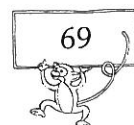
emne, men den kan „læses” af en 5-årig og en 48-årig med lige stor glæde – man kan læse den 10 gange uden at blive træt af den, og man bliver klogere af den.

H.C. ANDERSEN PÅ TELTTUR

Femthalvt år på cykeltur med telt i de svenske skove. Der er kun plads til én bog, og den må ikke fylde noget. Vi valgte ét bind af H.C. Andersens eventyr i 14-bindslommeudgaven. H.C. Andersens eventyr er svære for børn. Eventyrene kræver koncentration og ro omkring sig, og det har vi sjældent. Så lemlæster vi eventyrene i pjattede overfladiske dramatiseringer eller genfortællinger. Men om aftenen i teltet med udsigt over søen gennem myggenettet, med vindens sus i træerne og lygten der svagt oplyste bogens sider, der blev eventyrene så fantastiske som de er!

SJÆLSRENSENDE OPLEVELSER I BARNEKAMMERET

Syv år og sommerferie. *Erik Menneskesøn* af Lars Henrik Olsen. Bogen handler om den gamle nordiske gudeverden, hvor menneskebarnet Erik bliver hentet op til Thor for at

hjælpe guderne. *Erik Menneskesøn* er én ud af en hel genre af bøger såsom: Tolkiens *Ringenes Herre*, *Mio min Mio*, *Tarans rejse*, *Fjeren og Rosen*, ja *Tryllefløjten* for den sags skyld. Ungerne elsker dem. Denne evige myte om vandringerne gennem skyggernes/dødens land. Kampen mod det onde. Sejren. Og verdens frelse i den sidste ende.

Jeg tror, når *Ringenes Herre* blev så populær ved sin fremkomst, var det fordi den erklæret var skrevet for voksne. Vi var ikke henvist til at indrømme at vi fik denne sjælsrensende oplevelse i „barnekammeret“. *Erik Menneskesøn* startede jeg med at læse for mig selv – indenad. Jeg ærgrede mig over, at sproget var fladt og sætningsopbygningen ikke

noget at skrive hjem om. Når man kom fra Astrid Lindgrens *Brødrene Løvehjerte*, var forskellen iøjnefaldende. Men så begyndte jeg at læse den op, og pludselig forandrede ordene sig og blev til fine redskaber for historien, dens rytmer, kancer og billeder. Interessant. Forresten blev *Erik Menneskesøn* et glimrende trappetrin til Villy Sørensens perle af en bog: *Ragnarok*.

DET ER SÅ SUNDT

En af de bedste måder at erobre barndommen på er at læse børnebøger – helst for et barn, ellers får man det ikke gjort.

Altså: find et barn – dit eget eller en andens – og begynd at læse. De finder sig som regel i det af bare beno-

velse over, at du gider beskæftige dig med dem. Man ender med at blive bidt af det. Og så er det sundt at læse børnebøger. Og hvem vil ikke gerne være sund i disse tider?

Til slut vil jeg lige sige: Der er mange meget dårlige børnebøger. På det punkt adskiller de sig ikke fra voksenbøgerne. Men bibliotekarerne er efter mine erfaringer gode rådgivere. Ellers kan man jo bare tage tre bøger med hjem – kan man ikke li' den ene, skulle det være mærkeligt, om den anden eller tredje ikke falder i smag. Børn udvikler hurtigt kvalitetssans, så stol endelig på din egen og ungens smag.

Berlingske Tidende